

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

De pœnitentia solvenda à pœnitente, Cap. 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

audita peccata, sed vel ante, vel post absolutionem, dummodo moraliter cum ipsa jungatur. Consultius tamen videtur, ut juxta consuetudinem ritè communiter introductam, imponatur ante absolutionem, sed post exposita peccata.

CAPVT II.

De Pœnitentia solvenda à pœnitente.

§ 1.

An Pœnitens teneatur acceptare Pœnitentiam, acceptatamque solvere.

*a Suarez,
Coninch,
& alii su-
pra cit.*

Pœnitentiam sive medicinale, de qua non est dubium apud DD. & sive in satisfactione tenetur acceptare pœnitens, ratio est quia Confessor potest

potest præcipere, ergo pœnitens debet acceptare. Antecedens colligitur ex Concilio Tridentino, quod docet *b* in Sacerdotibus esse potestatem ligandi, non solum ad infirmitatis medicamentum; sed etiam ad peccati commissi vindictam. Consequencia patet, quia hæc sunt correlativa, potestas præcipiendi, & obligatio obediendi.

b *Trid sessi*
24 c. 8.

2 Hinc sequitur debere impleri talem pœnitentiam (si non detur sub conditione, de quo supra dixi cap. præcedenti §. 1.) à pœnitente, ex se quidem sub obligatione mortali, sed ex parvitate materiæ sub veniali: est autem parvitas materiæ quoties pœnitentia est levis, *c* iuncta propter peccata venialia, vel propter mortalia alias rite absoluta.

b *Idem*
Doct est.

3 Sed triplex est difficultas. Prima, quid si sit gravis, sed impossibilis propter prædicta venialia, vel

X 6

propter

propterritè absolutè mortalia?
 Id quod posset aliquando etiam
 rationabiliter evenire, quando
 scilicet ob multitudinem, vel
 continuationem venialium ita
 expediret: quamvis *d* fatear,
 numquam pro his, Sacerdotem
 obligari gravem pœnam injun-
 gere.

d Coninc.
n. 84.

e Henricq.
cit.

f Idem in
sine Vid.
Dian. p. 3.
ar. 4. res.
 136.

g Suarez,
Coninch,
aliqui; cit.
h Suarez
cit.

4 Respondeo. Quamvis sit
 probabilius *e* tunc obligari sub
 mortali, quia Sacerdos habet ta-
 lem potestatem, & aliunde ma-
 teria jam est gravis; tamen est
 etiam probabile *f* non obligari
 nisi sub veniali, idque saltem
 propter multos Authores *g* ita
 sentientes.

5 Secunda difficultas. Quid
 si sit levis, sed data pro peccatis
 gravibus alias non absolutis?
 Resp. non obligari sub morta-
 li, *h* quia licet causa sit gravis,
 tamen materia ipsa præcepti
 non est ad tantam obligationem
 sufficiens.

6 Tertia

6 Tertia difficultas Potestne
Confessarius imponere pœni-
tentiam gravem pro peccatis
gravibus, sed obligando solum
sub veniali pœnitentem? Res-
pondeo posse. Ratio est, quia
tota obligatio pœnitentis fun-
datur, in voluntate Confessoris,
quasi legislatoris, qui potest
suum præceptum, ut libet; mo-
derari. Hinc obiter collige ra-
tionem hujus gravis obligatio-
nis per nos non oriri ex ratione
Sacramenti, quasi requirentis
satisfactionem pro sua parte ne-
cessario ponenda: ex hoc enim
capite esset etiam obligatio sub
mortali ad exequendam pœni-
tentiam levem pro levibus in-
junctam; sed oritur ex ratione præ-
cepti confessarii ad id potesta-
tem habentis. /

*iSuar. cit.
licet ne
get Vasq.
cit. à Præ-
posit in 3.
part. hic.*

7 Quæres, An opinio illa,
quæ docet pœnitentem non te-
neri acceptare pœnitentiam sit
probabilis? Respondeo, post

*1 L. Suar-
cit. sect. 7.
n. 3.*

de Lug. d. 25. de pœn. sec. 5. r. 68
 n Scotus, Med. Ars mill Sylv. cit à Suar. hic. Adde Gabr. Tabienam, Nav. Hostiensis. & Panor. cit. à P. Ant. Sanct. in manu sc. de Sac. hic. V. etiam Dian. 2. p. t. 1. Misc. ref. 52. & p. 3. tr. 4. ref. 51.
 o Cit. à de Lug. d 25. de pœn. sec. 5. n. 68

Tridentinum multis non videtur probabilis. Et victoria quidem & Vasquez ajunt, post Tridentinum esse de Fide, quod Sacerdos possit obligare ad aliquam pœnitentiam ; & Suarez dicit contrariam opinionem esse temerariam. Aliis verò videtur etiam post Tridentinum, esse probabilis : quia non videtur Tridentinum damnare voluisse opinionem, quam Doctissimi viri n sequebantur. Ex qua opinione sequitur, quod si esset pœnitens aliquis, qui nollet acceptare, paratus in Purgatorio solvere; non esset ex hoc præcisè censendus indispositus (nisi fortè recusare pœnitentiam etiam parvam, esset signum non veri doloris) nec propter hoc solum esset sine absolutione dimittendus, quia sequitur opinionem, quam tanti viri sequuntur. Cajetanus a addit non solum non esse obligationem sub mortali,

acte-

acceptandi, sed nec implendi
acceptatam: quod sane est ni-
mis ample dictum.

§. 2.

*Quando debet Pœnitentiam ad-
implere pœnitens.*

8 **P**Otest esse difficultas. Pri-
mò, quantũ temporis post
absolutionem (nam sicuti cer-
eum est posse solvi ante absolu-
tionem, sic certum est id non esse
necessarium) Secundò, An in
tempore, quo forte pœnitens sit
in statu peccati mortalis. Ter-
tiò, An in tempore, quo exercet
aliud opus de præcepto: v.g. an
possit recitare coronam injun-
ctam ex pœnitentia dum au-
dit Sacrum de præcepto Eccle-
siæ?

9 Quoad: Primum per se, de-
bet, adimpleri pœnitentia, quan-
do Confessor designat: licet fa-
cile

cile excusari possit à mortali dilatio talis temporis designati: quia communiter Confessarii præceptum cadit potius in rem exhibendam, quam in tempus.

a *Suar. cit. hic.*

Quod si non designat, & ut communiter fieri consuevit; per se loquendo, debet impleri quam primum commode moraliter potest, sicuti obligat votum, aliaque similia: videtur tamen probabile *b* quod dilatio, nisi sit nimia, & ad longum tempus, & nisi ipsa dilatio minuat rem infirmam, non sit mortalis. Sicut idem dicitur de voto absque temporis determinatione emissio, quando dilatio rem promissam non minuit, ut minueret tardus ingressus in Religionem,

b *De Lug. disp. 25. de pœn. sec. 5. n. 92.*

c *De Lug. ibid.*

d *Anton. Fernandes in Instr. Conf. 1. p. docum. 7. §. 2. n. 2.*

Aliqui simpliciter, & absolute extendunt dicta ejusmodi obligationem, ut censeant ad unum annum posse differri, sicuti ad unum annum differri potest obligatio

ligatio confitendi: quod tamen videtur nimis largè prolatum.

10 Quoad Secundum, Dico posse e adimpleri à pœnitente, dum est in statu peccati mortalis: quia quamvis tunc non in statu meriti, tamen est in statu, quo potest præcepto confessarii satisfacere.

e! De Lug. de pœn. d. 25. sect. 3. & comm.

Quoad Tertium, Potest pœnitens f solvere pœnitentiam f Castrop. quando exercet aliud opus de præcepto, si pœnitentia, & distum opus non se invicem excludat, quare dum audit Missam de præcepto, potest recitare v. g. Coronam Beatæ Virginis, non enim hæc se excludunt, &c.

f Castrop. 10. 1. 27. de leg. d. 1. d 20. n. 1.

§. 3.

An possit impleri pœnitentia per alium.

a Vide de Lug. d. 15 sect. 5. de pœn. n. 78.

11 CVM satisfactio sit personalis, communiter a per se ipsum illam pœnitens exhibere

hibere debet: nisi fortè sit Eleemosyna, quæ talem rigorem non requirit. Si tamen judicaverit Confessor, ex justa, & rationabili causa, expedire, imponere satisfactionem implendam per alium, posse non est improbabili-

b Suar. d. le. 6

cit. 38 de
pæn. sec. 9

c De Lug.
d. 36 de
pæn. sec. 5.
n. 87.

12 Hinc infertur illum, qui redditus est impotens ad pœnitentiam sibi impositam implendam, non teneri ad illam implendam per alium, etiam si commodè id facere possit. Ratio est, quia præceptum non facit de procurando alieno jejunio. v. gr. sed de jejunio proprio; quod cum poni non possit, cessat obligatio.

§. 4.

Ad quid obligetur Pœnitens, si pœnitentiæ obliviscatur.

13 **E**odem modo qui oblitus est pœnitentiæ sibi impositæ, manet liber ab obligatione

tione a præcepti Confessarii, a *Idem ib.*
quamdiu non recordatur, & me-
morem Confessarium consulere
non potest. Nec tenetur Con-
fessionem repetere, ut iterum
pœnitentiam recipiat. Quæ qui-
dem vera sunt, etiamsi culpabi-
liter, oblitus sit pœnitentiæ;
tunc enim satis erit b con- *b Vas. cit.*
fiteri peccatum illius obli- *q 94. ar. 1.*
vionis culpabilis. Ratio horum *dub. 4.*
est, quia non plus tale præce-
ptum, saltem sub morali, obli-
gat, quam cæteræ leges, ac præ-
cepta, ut supra dictum est: quæ
dum ignorantur, obligare ne-
quaquam possint.

§. 5.

*Qua ratione obigetur pœnitens ad
circumstantias operis impositi
à Confessario.*

14 **S**I impositum sit v. g. reci-
stare aliquot Coronas an-
te talem imaginem, vel flexis
genibus;

a *De Lug.*
ci n. 91.
b *Sua*. l.
4 *in Dec.*
c. 12 n. 8.

genibus; an satisfaciat pœnitens ante aliam imaginem, vel stantem, &c? Distinguendum est, sicuti solet distingui de voto. Quando enim res promissa est gravis, & circumstantia levis, ut communiter est in dicto casu, de recitatione coronarum ante talem imaginem; obligabitur pœnitens ad illam circumstantiam, solum sub veniali: at quando circumstantia est gravis, ut si in tali imagine esset particulare obsequium, propter concursum, vel aliud simile, etiam alicui videtur esse in recitatione coronarum flexis genibus: tunc obligabitur etiam ad illam circumstantiam sub mortali. Atque hinc etiam colliges. An liberetur pœnitens ab obligatione ponendi pœnitentiam quando non potest ponere circumstantiam adjunctam à Confessario. Regula enim desumenda est ex

e *Ib. Sãc.* simili paritate voti. c Et breviter

ter
dur
rii
si en
ejus
ad f
cessa
hanc
cus

D

A

as
est

ter totum negotium colligen-
dum est ex intentione confessa-
rii? *dimponentis* pœnitentiam:
si enim ex conjecturis colliges
ejus intentionem solum fuisse
ad substantiam operis, etiam
cessante circumstantia, dum
hanc non potes, illam debes, se-
cus non item.

d De Lug
cit. n 94.

C A P V T III.

De commutatione Pœ-
nitentiæ.

§. I.

*An Pœnitens sibi commutare
possit pœnitentiam à
Confessario im-
junctam.*

Dico non posse. Ratio a *Sanct.*
est, tum quia nemo po- *Regan Co-*
est commutare præceptum Su- *ninc, ali-*
perio-